

Když jsme šli na hody,
Když jsme šli na hody
bylo nás jedenáct.

A když jsme šli z hodů,
zůstal tam jeden z nás.

Leží nad dědinou,
s hlavou posekanou.

Leží tam Janíček,
červený hřebíček.

Červená fialka,
ta jeho frajerka.

Rukama lomila,
smutně naříkala.

Janíčku, Janíčku,
červený hřebíčku.

Ty ses mi rozvoněl,
po širém políčku.

Ne tak po políčku,
jako po srdéčku.

Po srdéčku po mém,
ležíš jako kámen.